

תוספת מס' 1

לעתון הרשמי גליון 560 מיום 2 בינואר, 1936.

פקודת העיריות (ביוב. תעול ומים)

מס' 1 לש' 1936 (*)

פקודה הבאה לאפשר למועצות עיריה לקבל עריהן שירותים ידועים

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:

1. פקודה זו תקרא פקודת העיריות (ביוב. תעול ומים) 1936.

השם

2. בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים דלקמן מלבד אם ענין הכתוב

פירוש

יחייב פירוש אחר —

„בור שופכין“ פירושו כל מבנה, הן ממעל לאדמה והן מתחתיה, וכל חפירה באדמה שנועדה לקבלת מי-שופכין או מי-דלוחין, והיא איננה ביב או תעלה, והוא כולל בור מסנן וכל כלי לקיבול שופכין ומדמנה ;

„תעלה“ פירושה כל תעלה המשמשת לתיעולו של בנין אחד או לתיעולו של כל מקום במגרש אחד, לרבות החבורים הפנימיים והחיצוניים ואבוריהם ;

„מהנדס“ פירושו מהנדס העיריה והוא כולל מפקח סניטרי, או כל מהנדס שנתמנה במיוחד ע"י מועצת עיריה למפעל תעול ולהספקת מים.

אשר על כן הוציא

„בית“ פירושו כל בנין או מבנה המשמש מעון לאדם והוא כולל בית ספר, חנות, בית חרושת או בנין אחר שדרים בו או עובדים בו בני אדם;

„מועצת העיריה“ פירושה מועצה של עיריה בגדר פקודת העיריות 1934, שעליה הוטל אותו חלק של הפקודה שבו בא מונח זה, עפ”י הוראות סעיף 29 מן הפקודה, ו„אזור עיריה“ פירושו אזור של כל עיריה.

„בעלים“ פירושו מי שמקבל באותה שעה את דמי השכירות או את הרוחים מן המקום שמונח זה משמש לגבו, בין שהוא מקבלם על חשבונו הוא ובין שהוא מקבלם כסוכן או מטעם אדם אחר, או מי שהיה מקבל את דמי השכירות והרוחים הללו אילו הושכר המקום;

„מקום“ כולל בנינים וקרקעות מכל סוג־חזקה שהוא, בין קרקעות פתוחות לרשות הרבים ובין קרקעות מוקפות גדר, בין שבנויים עליו בנינים ובין שאין בנויים עליו בנינים, בין צבוריים ובין פרטיים, בין שמחזיקים אותם עפ”י סמכות חוקית ובין שאין מחזיקים אותם עפ”י סמכות חוקית;

„תכלית צבורית“ כוללת כל מטרה או תכלית של מועצת העיריה;

„תכלית מסחרית“ פירושה תכלית לצרכי מסחר או תעשייה;

„תכלית פרטית“ פירושה תכלית שאינה לא תכלית צבורית ולא מסחרית;

„צנור שרות“ פירושו כל צנור, שאינו רכושה של מועצת העיריה המשמש להספקת מים לבנין אחד או לכל מקום המצוי באותו מגרש בנין ובידי בעלות אחת;

„צנור ראשי“ פירושו כל צנור שאינו צנור שרות;

„כיב“ כולל כיבים ותעלות למיניהם, לרבות גומות־בדיקה, תאי בקורת וכל השייך להם, פרט לתעלות שחלה עליהן המלה „תעלה“ כפי שהיא מוגדרת בסעיף זה;

„רחוב“ כולל כל דרך, רחבה או מעבר בין שהוא פתוח לרבים ובין שאינו פתוח לרבים, שיש לצבור זכות מעבר בהם, וכן כולל המונח את הדרך שעל פני כל גשר צבורי וכל דרך או מעבר המשמשים או שנועדו לשמש כאמצעי־גישה לשני בתים או ליותר, בין שיש לצבור זכות מעבר בהם ובין שאין לו לצבור זכות מעבר בהם, וכל התעלות והערוצים שבצדי כל רחוב יהא דינם כחלק של אותו רחוב.

חלק א.

3. (1) יכולה מועצת עיריה באישורו של מושל המחוז, וחייבת היא — אם נתבקשה בכך ע"י הנציב העליון, לצוות לבנות ולהחזיק מפעלי ביוב להולכת מי שופכין או מי שטה, ויכולה היא לצוות להתקין ביבין ראשיים או אותם ביבין אחרים, תעלות, מזחילות, ואמות־מים שיהא צורך בהם לצורך התעול הבדוק של אזור עיריה, ויכולה היא למתחם דרך כל רחוב או מקום שסללו בו רחוב או שנועד לשמש כרחוב, או מתחת להם, או מתחת לכל מרתף או כוך שמתחת למדרכת רחוב או מתחת לכביש עצמו, ויכולה היא להרוס, לפרוץ ולסתום כל מרתף, כוך, בור, או בור שופכין שיהיו מתחת למדרכה או לכביש עצמו ואשר לדעת המהנדס עלולים לשמש מכשול על דרך העבודה המתוקנת של כל מפעל ממפעלי רשת השופכין או לפגוע בו לרעה; ולאחר שחתן הודעה מספקת בכתב לבעלי הקרקעות או למחזיקים בהן, תוכל למתות את עבודות הביוב דרך כל אדמות מוקפות גדר או אדמה אחרת כל שהיא בתוך תחומי אזור העיריה, או מתחת להן; ולעולם תמנע ככל האפשר מלגרום היזק, ותשלם פצויים הוגנים בעד כל היזק שגרמה: כל סכסוך בנוגע לסכום הפצויים יובא בפני בורר שימונה מטעם מושל המחוז, והחלטת הבורר תהא החלטת גמר.

טוענות העיריה
רשאיות להתקין
ביבים צבוריים

(2) יכולות שתי מועצות העיריה או יותר, ועפ"י צו הנציב העליון הן חייבות, להתאחד לצורך ההוצאה לפועל של תכניות תעול או של כל עבודה שחלק זה מפקודה זו מרשה לבצען.

(3) יכולה מועצת עיריה להשתמש בכל הסמכויות או במקצת מן הסמכויות הנזכרות בסעיף קטן (1) של סעיף זה מחוץ לאזור העיריה, לצורך הרקת השופכין או הרחקתם.

4. (1) כל הביבין הקיימים והביבין שיבנו בעתיד דרך רחוב או מתחת לכל רחוב בתוך תחומי אזור עיריה, יהיו קנינה של העיריה.

הביבין הקיימים יהיו
קנין מועצת העיריה

(2) יכולה מועצת העיריה לקנות או לרכוש בדרך אחרת מכל אדם ביב או כל זכות להתקין ביב או להשתמש בו או כל זכות אחרת בביב שבתוך אזור. בתנאי שהמהנדס יעיד שהביב נמצא במצב טוב וכי הוצאות קנייתו לא תהיינה יתרות על ההוצאות הדרושות להתקנת ביב חדש, וכשיבואו להשב הוצאות אלה, התחשב יתחשבו עם ההפרש שבין זמן השמוש הנותר לכיב הקיים ובין זמן השמוש של הצנור החדש.

(3) בהתחשב עם הוראות פקודה זו, הרי, כל שרכש זכות שימוש בביב, קודם לקנייתו ע"י מועצת העיריה, יהא זכאי להשתמש בו או בכל ביב אחר שיותקן במקומו, באותה המדה שהיה משתמש בו אלמלא יצאה הקניה לפועל.

בתנאי שלאחר הקניה ישאר אותו אדם חייב לשלם כל מס ביוב או תעול בעדו באותה מדה שהיה חייב בה קודם לכן, ואילו האיש שממנו נקנה הביב כר, יהא חייב בתשלום מס הביוב והתעול המגיע בעדו לפי החוק הגוהג באותה שעה.

5. (1) על מועצת העיריה להחזיק ולכלכל במצב מתוקן את כל הביבין, התעלות, המזחילות ואמות המים המסורים לה, ואם תראה צורך בכך, רשאית היא להרחיב, לשנות או לתקן באופן אחר את הביבין, התעלות, המזחילות ואמות המים הנ"ל: לאחר שתקבל את אישורו של מושל המחוז רשאית מועצת העיריה, להרחיב, לשנות, או לתקן באופן אחר כל ביב מן הביבין או להפסיק, לסתום או להרוס אותם הביבים שתמצאם בלתי מועילים או בלתי נחוצים.

על מועצת העיריה
לתקן ביבין, לשנותם
ולהפסיקם

(2) הפסקתו, סתימתו או הריסתו של כל דבר מן הדברים האלה יעשו באופן שלא יהא בו משום מפגע לצבור, או משום סכנה לבריאות הצבור.

(3) אם מסבה זו או מחמת כל שגוי שנוכר לעיל, נשללה מאדם האפשרות להשתמש באופן חוקי בכל תעלת שופכין, בכל תעלה, בכל מזחילה או בכל אמת-מים, חייבת הרשות המקומית להתקין במהירות מספקת תעלה, מזחילה או אמת-מים אחרים שיהיו בדוקים ומתוקנים כאותם הביבים שנשללה מאתו האפשרות להשתמש בהם.

6. (1) מועצת העיריה תצוה לבנות את הביבין, התעלות, המזחילות ואמות המים המסורים לה, ולהחזיקם ולשמרם במצב מתוקן כדי הנחת דעתו של רופא מחלקת הבריאות של הממשלה ובאופן שלא יהא בו משום מפגע או תקלה לבריאות הצבור, ובאופן שיורקו, ישוטפו וינקו כהלכה, ולצורך שטיפתם, נקיים והרקתם תוכל המועצה לבנות ולהקים מעל לאדמה או מתחת לה, אותם ברכות המים, הסכרים, המכונות או המפעלים האחרים שיהא צורך בהם.

נקיי ביבין הרקתם וכו'

(2) יכולה מועצת העירייה באישורו של מושל המחוז, לדאוג לכך שיהא חבור ישר בין הביבין, התעלות ואמות המים, כולם או מקצתם, ובין כל מקום מתאים, ולשפיכת מימיהם ופסולתם לאותו המקום, וכן יכולה היא לדאוג לכך שהפסולת הבאה מהביבין ומשאר הדברים הנ"ל תועבר ע"י תעלה מתאמת למקום המתאים לה ביותר, ושם תונח, וכן יכולה היא למכור את הפסולת הנ"ל או להעבירה באופן אחר למטרות שתמצאן מתאימות, אך באופן שלא יהא בו משום מפגע לצבור.

סכנתה של מועצת
העירייה לדרוש לחבר
מקום לביב שופכין

7. (1) מקום המצוי באיזור עירייה ואינו מחובר לביב ע"י תעלת שופכין מתקנת, כדי הנחת דעתם של המהנדס ושל רופא מחלקת הבריאות, הרי אם יש אמצעי תעול כזה במרחק של מאה מטר מכל חלק של מקום כזה, מרחק שימדד לאורך הקו שתעבור בו התעלה לכשיחובר המקום אל ביב, רשאית מועצת העירייה ע"י מסירת מודעה לדרוש מבעל המקום להתקין בתוך מועד מספיק צנור שופכין מכוסה או צנורות שופכין מכוסים שישתפכו לביבה של מועצת העירייה, ואילו אם אין אמצעי ביוב כזה מצויים בגבולות אותו מרחק, רשאית מועצת העירייה לדרוש במודעה כנ"ל מאת בעל המקום להתקין בתוך מועד מספיק צנור שופכין מכוסה או צנורות שופכין מכוסים שיהיו משתפכים לצנור שופכין מכוסה או למקום קיבול אחר, ככל אשר תורה מועצת העירייה עפ"י עצתו של המהנדס, ויכולה היא לדרוש לבנות את הצנור מאותו חומר ומאותה מדה ולהניחו באותה רמה ובאותו שיפוע, כפי שהמהנדס יראה צורך לקבוע.

(2) אם אין הבעלים ממלאים אחרי האמור בהודעת מועצת העירייה, תוכל המועצה לעשות את העבודה הדרושה ולגבות מן הבעלים את הוצאות העבודה; בתנאי שאם סבורה מועצת העירייה שבסדור הרקת התעלות של שני מקומות או יותר משני מקומות לביב קיים כרוכות הוצאות יותר מרובות מן ההוצאות הכרוכות בבנין ביב חדש ובהתקנת סדורים שהצנורות יורקו לתוכו, או אם מכל סבה אזורת יהא רצוי לעשות זאת, תוכל מועצת העירייה לבנות ביב חדש ולדרוש מאת בעלי המקומות לדאוג לכך שצנורותיהם יורקו לתוכו; והרשות בידה להטיל על הבעלים של המקומות השונים את הוצאות הבנין של הביב, ולגבותן מהם, איש איש לפי השעור שהוטל עליו.

(3) חובר מקום ע"י תעלה לביב, כפי שנקבע בסעיף זה, מבטלין את כל בורות השופכין שבמקום או סמוך לו וסותמין אותם, על חשבון בעל המקום, וכדי הנחת דעתו של המהנדס.

(4) אם יש יותר מבעל אחד למקום, די למסור הודעה עפ"י סעיף זה לאחד הבעלים השותפים של המקום, כל שהוא.

8. בהסכמתה המוקדמת של מועצת העיריה, יכול בעליו או שוכרו של מקום
בעלים ושוכרים של
סקופות שסחוף לאזור
מועצה העיריה
מחוץ לאזור של מועצת העיריה, לחבר כל תעלה שבמקום אל הביב של העיריה
באותם התנאים שייסכימו עליהם הבעלים והעיריה.

9. כל רופא של מחלקת הבריאות או פקיד שנתמנה ע"י מועצת העיריה
בדיקת התעלות והכיבין
למטרה זו, רשאי לבקר כל ביב, תעלה או בור שופכין הנמצאים בתוך תחומי
אזור העיריה, ולתכלית זו יוכל לעלות בכל שעה, שבין שעה שמונה בבוקר וחמש
אחה"צ, לאחר שימסור מודעה מספקת לכך, על כל קרקע ולהכנס לכל בנין יחד
עם אותם העוזרים והפועלים שיהא צורך בהם, ולצוות לבקוע את הקרקע, מקום
שאותו פקיד ימצא צורך בכך, ובלבד שימנע ככל האפשר מגרימת היזק;
ואם לאחר בדיקה כזאת נמצא שהביב או התעלה או בור השופכין אינם במצב
מתוקן, או שנבנו בנגוד להוראות פקודה זו או להוראות כל חוקי עזר הנוהגים
בשעת הבנין, תשולמנה הוצאות הבדיקה ע"י בעל הביב, התעלה או בור השופכין
ווגבינה כאמור לקמן; ואילו אם היו התעלה, הביב או הבור בסדר ובמצב מתוקן
ולא נבנו בנגוד להוראות הפקודה כאמור, יסתמו את הקרקע ויתקנוה בהקדם
האפשרי, ובמקרה זה תשא מועצת העיריה בהוצאות הבקיעה, הסתימה והתקון
של הביב, התעלה או בור השופכין.

10. (1) כל התעלות או בורות השופכין, בין שהם באזור המתועל ע"י
תעלות וכו' ויחזקו במצב
מתוקן
עונשין של עכרה
ביבים ובין שאינם באותו אזור, ישונה יתוקנו ויחזקו במצב מתוקן כדי הנחת
דעתה של מועצת העיריה, על חשבון בעלי המקומות שאותם תעלות ובורות שופכין
שייכים להם או משמשים להם.

(2) הרשות בידי מועצת העיריה או הפקיד שנתמנה על ידה ליתן
צו בכל עת שהיא להפסקת כל עבודה המוצאת לפועל בניגוד להוראות חלק זה של
פקודה זו או כל חוקי עזר של העיריה בענין ביוב או תעול.

(3) הודעה עפ"י סעיף זה דינה כדין הודעה שנמסרה כהלכה אם
הוכיחה מועצת העיריה שההודעה נשלחה ע"י הדואר הרשום לפי הכתובת הרגילה
של הבעלים.

(4) כל אדם —

(א) שאינו ממלא צו להפסקת כל עבודה, שניתן כדין עפ"י
הוראות סעיף קטן 2 מסעיף זה, או המתרשל במילוי הצו, או

(ב) שהנהו בעל מקום ששייכים אליו בור שופכין או תעלה, ולאחר שניתנה לו הודעה בכתב ע"י מועצת עיריה לצורך זה, אינו משנה אותה, או מתקן אותה או מחזיקם במצב מתוקן במשך הימן המפורש במודעה ובאופן הדרוש ע"י מועצת העיריה, או מתרשל בכך, או

(ג) שבנה ביב, תעלה או בור שופכין בנגוד להוראות כל פקודה, חוק, תקנות או חוקי עזר שהיו נוהגין בשעת בניתם, או שבנה ביב חדש או תעלה חדשה או בור שופכין חדש, בלא לקבל את הסכמת מועצת העיריה, יאשם בעברה, ובצאתו חייב בדינו בפני שופט שלום, יהא צפוי לקנס של לא יותר מעשרים פונט, ואילו אם היתה העברה מן העברות שעפ"י פסקא (א) או (ב) יהא צפוי לקנס נוסף של לא יותר מפונט אחד על כל יום שבו נמשכת העברה, לאחר יום ההודעה או הצו המפורשים באותה פסקא; ולפי בקשת מועצת העיריה רשאי שופט השלום לצוות אדם כזה או ליפות את כוחה של מועצת העיריה לעשות את הפעולות דלקמן:

(I) לשנות אותה תעלה או אותו בור שופכין, או לתקנם או להחזיקם במצב מתוקן, כפי שדרשה מועצת העיריה, או

(II) לצוות להרוס אותו ביב אותה תעלה או אותו בור שופכין, או לשנותם או לבלי להתקנם, וכל הוצאה שהוציאה מועצת העיריה אגב מילוי צו כזה תהא נזקפת לחובתו של אותו אדם, ומועצת העיריה יגבה אותה ממנו כפיגורי תשלומים של מסים בצורה הקבועה בסעיף 13 מפקודה זו.

(5) כל המוצא את עצמו מקופח מצו של שופט שלום או מכל סירוב ליתן פקודה כזאת או מאי נתינתה רשאי לערער על כך בפני בית המשפט המחוזי, ובית המשפט המחוזי רשאי לקבל או לדחות את הערעור או להחזיר את הענין לבית משפט השלום או ליתן כל צו שאותו בית משפט יכול היה לתת עפ"י הוראות סעיף זה. לצורך סעיף זה יהא בית המשפט המחוזי מורכב מנשיא, או נשיא תורני, ועוד שופט אחד.

עונשו של חוסם ביב וכו' 11. כל המרשה ביודעין לכל חומר מוצק או נוזל לשטוף לתוך ביב של מועצת העיריה באופן שיחסום את זרמו המתוקן של הביב או באופן שיסב היזק לכל ביב או לכל מפעל-שפך של מועצת העיריה יהא צפוי לקנס בסכום לא

יותר מעשרים פונט ומלבד זאת יהא צפוי לשלם את ההוצאות הכרוכות בתיקון ההיזק שנגרם ע"י כך.

12. כל בעל המרשה ביודעין למי גשם להשפך לכל כיב בלא רשות מאח מועצת העירייה, יהא צפוי לקנס לא יותר מעשרים פונט, ומלבד זאת יהא חייב לשלם את ההוצאות הדרושות להתקנת אמצעי שפיכה אחר למי הגשם כדי הנחת דעתה של מועצת העירייה. שום דבר בסעיף זה לא יאסור את הבעל מלגרום לשפיכת כל מי גשם מן „המקום” שלו לתוך כל גומא, פרשת מים, או צנור בצדי דרכים שהם קנינה של מועצת העירייה.

עונשו של השופך סי גשם לתוך כיב

13. מועצת עירייה שהוציאה הוצאות בביצוע עבודה שעפ"י חלק זה של פקודה זו נדרש הבעל לעשותה, הרי תהיינה הוצאות אלה, בהתחשב עם כל זכות מזכויות הממשלה, חוב ראשון על המקום שחלות עליו הוצאות אלה, וגובין אותן ממש כדרך שגובין מסי עירייה החלים על המקום ואשר פגרו בתשלומם.

נכיה הוצאות שהוצאו למען הבעלים

14. יכול מנהל מחלקת הבריאות למסור למפקח הסניטרי של העירייה את הסמכויות והתפקידים אשר לרופא מחלקת הבריאות עפ"י חלק זה של פקודה זו, כלם או מקצתם, ואותו מפקח סניטרי של העירייה ישמש איפוא בסמכויות ובתפקידים של רופא מחלקת הבריאות, בשעור שנקבע לו בכתב המסירה.

סירת סמכויות למפקח סניטרי של העירייה

חלק ב.

15. באישורו של מושל המחוז רשאית מועצת העירייה, ואם נתבקשה בכך ע"י הנציב העליון, — חייבת היא להתקין לאזורה או לכל חלק הימנו הספקת מים מאיכות הגונה ובכמות מספקת לצרכי הצבור והיחיד ולשם כך הרשות בידה לעשות את המעשים דלקמן, מתוך התחשבות בהוראות פקודת העיריות 1934 בענין התקשרות בחוזים ע"י המועצה: —

סמכות כללית להספקת מים לאזור

(א) לבנות ולהחזיק מפעלי מים, לחפור בארות ולעשות כל פעולות נחוצות אחרות, וכן

(ב) לקבל כל מפעלי מים בהכירה או בשכירות או לקנות כל מפעלי מים, בין באזור ובין מחוצה לו, וכל הזכויות, הסמכויות והזכויות המיוחדות אשר לחברת מים, וכן

(ג) להתקשר בחוזה עם כל אדם לשם הספקת מים.

16. (1) לצורך חלק זה מן הפקודה, הספקת מים לצרכי בית או לצרכי בית ולצרכים רגילים לא תכלול הספקת מים לבקר או לסוסים או לרחיצת מרכבות או למכונות קיטור או לצרכי מסלות הברזל או לצרכי הסקה או אורזר בבנינים צבוריים או להנעת כל מכונה או מכשיר או לכל מלאכה, תעשייה, או עסק או להשקאת גנות ע"י כל ברז, שפופרת, צנור או מכשיר כיוצא בזה או למזרקות מים או למרחצאות צבוריים או לבתי כביסה צבוריים או לכל צרכי נוי.

(2) „בקר“ כולל לצורך סעיף זה עזים, כבשים, חזירים, חמורים, פרדות

וגמלים.

17. מועצת עירייה המספיקה מים באזורה היא תהיינה לה לשם מתיחת צנורות מים ראשיים כל אותן הסמכויות אשר לה בענין מתיחת צנורות שופכין, בין באזורה היא ובין מחוצה לה, כאמור בחלק א' מפקודה זו, וכן תהיה כפופה לאותן ההגבלות החלות עליה בענין מתיחת צנורות שופכין.

הסמכות לפתוח צנורות ראשיים

18. מועצת עירייה תתקין ותחזיק בכל מפעל מים שהיא בנתה, חכרה או קנתה, הספקה של מים נקיים וטהורים; ומקום שמועצת עירייה מותחת כל צנור להספקה לצבור תושבים מבין תושבי האזור או לחלק מהם, מותחין את צנור המים בלחץ אשר יהא מספיק, לדעת מנהל מחלקת העבודות הצבוריות, לאותו אזור או לאותו חלק מן האזור.

בענין הספקת מים

19. מועצת עירייה המספיקה מים באזורה היא רשאית באישורו של מושל המחוז, ואם נדרשה בכך מאת הנציב העליון, — חייבת היא להספיק מים לכל מחוז סמוך בתנאים שיוסכם עליהם, ואם היו חלוקי דעות בענין זה — ככל אשר יוחלט ע"י הנציב העליון.

הסמכות להספיק מים לרשות של המחוז הסמוך

20. מועצת העירייה המחליטה להספיק מים לאזורה או לחלק הימנו, לצרכי בית ולצרכים רגילים, זכאים בעלי הבתים והבנינים באותו אזור או בחלק הימנו בהתחשב עם הוראות פקודה זו, לקבל אותה הספקה ובהתחשב עם האמור לעיל, תמתח מועצת העירייה לצורך זה, לפי בקשה בכתב מאת הבעלים, צנור שרות לביתו או לבנינו ותחברנו עם הצנורות הראשיים שיימתחו ע"י מועצת העירייה, והבעלים ישאו בהוצאות הכרוכות בצנורות שרות אלה ובחבורם לצנורות הראשיים; וכשאיוזה בית שלא קבל הספקה כזאת נמצא במרחק של מאה מטר מן הצנור הראשי, שיימדד לאורך הקו של אותו צנור שרות, תהא הסמכות למועצת העירייה לדרוש מאת בעל הבית או המקום באותו רחוב שלא קבל הספקה, לקבל

חבור צנורות שרות לצנור הראשי

הספקת מים ע"י שיחבר צנור שרות לצנור הראשי האמור; ואילו אם סרב אותו בעל לקיים את הדרישה או אם התרשל בכך, מותר לה למועצת העירייה להכנס לאותו בית או בנין ולגשת בעצמה למתיחת צנורות השרות, ולגבות מן הבעלים את ההוצאות הכרוכות בכך.

21. מחובתה של כל מועצת עירייה, אגב התחשבות בהוראות פקודה זו, לדאוג לכך כי לכל בית תפוש הנמצא באזורה תהא במרחק לא רב כמות מצויה של מים טהורים אשר תספיק לתצרוכת ולשמוש לצרכיהם של גרי הבית.

מחובתה של מועצת העירייה לדאוג כי לכל בית תהא הספקת מים

22. כל רופא של מחלקת הבריאות או פקיד שנתמנה לצורך זה ע"י מועצת העירייה רשאי להכנס לכל בית בכל עת, בין שעה שמונה בבקר וחמש אחה"צ, לאחר תתו מודעה מספקת על כך ולבדוק אותו בית כדי להוכיח כי נתקיימו הוראות פקודה זו, והרשות בידו ליטול דוגמאות מהספקת המים המשמשת באותו בית לשם בדיקה בקטריולוגית וכימית כדי לברר באם אותם מים הם נקיים וראויים לשמוש ליושבי הבית.

זכות הכניסה לצורך בקורח

23. (1) בית באזור עירייה שיוקם לאחר תאריך התחלת פקודה זו או בית שיהרס לאחר אותו תאריך עד כדי קומתו התחתית או למטה מזה, ולאח"כ יוקם מחדש, אסור לבעליו לגור בו, ואסור לו להתיר לאחרים לגור בו כל עוד לא קבל מאת מועצת העירייה של האזור תעודה האומרת כי הוכנסה לאותו בית הספקה של מים טהורים בכמות אשר על יסוד דו"ח של רופא מחלקת הבריאות או המהנדס, תהא נראית מספקת לתצרוכת או לשמוש לצרכי הבית של גרי הבית.

אין להקים או לבנות מחדש בתים כחוף איזורי עירייה בלא להכניס בהם הספקת מים

(2) כל בעל בית המחזיק בית או מתיר להחזיק בניגוד לסעיף זה יהא צפוי לאחר צאתו חייב בדינו לקנס של לא יותר מפונט אחד על כל יום שבו הוא מחזיקו.

24. (1) בלי הסכם בכתב מאת מועצת העירייה אסור לשום אדם למכור מים באזור העירייה או לגרום למכירתם.

הנבלה על מכירת מים

(2) כל העובר על סעיף זה יהא צפוי לקנס של לא יותר מעשרים פונט.

25. (1) על יסוד הודעה מרופא מחלקת הבריאות למועצת העירייה כי המים אשר בבאר, בגיגית בבור, שבאזורה בין שהם צבוריים ובין שהם פרטיים המתקבלים מכל משאבה והמשמשים או העלולים לשמש לאדם לצרכי שתיה או לצרכי בית או לייצור משקאות לשמוש האדם, הם כה מזהמים עד שהם מזיקים או מסוכנים לבריאות, חייבת המועצה לדרוש מאת בעל "המקום" שהבאר,

כארות מזהמות וכו'

הבור, הגיגית שייכים לה, ואילו אם הכאר, הגיגית, הבור או המשאבה הם צבוריים — מאת כל אדם שטוענים נגדו כי הוא מעונין בהם, לתקנם במשך תקופה מסויימת, והיה אם אותו בעל או אותו אדם לא יתקן את הפגם במשך אותו זמן, רשאית אותה מועצה לבקש משופט שלום צו לתקון הפגם, ואותו שופט שלום יזמין את הבעל או האדם, והרשות בידו לדחות את הבקשה או ליתן צו הגזור לסגור לחלוטין או באופן עראי את הכאר, הגיגית, הבור או המשאבה או להשתמש במים רק לצרכים מסויימים בלבד או ליתן צו אחר שיראה צורך בו כדי למנוע היוק לבריאותם של האנשים השותים את המים.

(2) מי שניתן נגדו צו עפ"י סעיף זה ולא קיימו, הרשות בידי שופט השלום עפ"י בקשת מועצת העיריה, ליפות את כוחה לעשות את כל הדרוש לביצועו של הצו וכל הוצאות שהוציאה תוכל לגבותן מן האיש שהצו ערוך אליו, כפי שנקבע בסעיף 13 מן הפקודה, כאילו היו פיגורי תשלום של מים.

26. אם נותר למועצת העיריה עודף של מים לאחר שסיפקה את צרכי הצבור די הצורך, לשמוש בית ולשמוש רגיל, הרשות בידה להספיק מים מתוך אותו עודף שלא לצרכי בית.

אם יש שפע במים רשאית מועצת העיריה להספיק מים שלא לצרכי בית

27. מים שהוספקו עפ"י הוראות חלק זה של הפקודה צריך להספיקם (בהתחשב עם הוראות פקודה זו) בהתאם להוראות פקודת העיריות 1934 ולחוקי העזר שיותקנו על פיה.

כאיוה תנאים סותר להספיק מים

שונות.

28. כל המוצא את עצמו מקופח ע"י מודעה, צו או דרישה שניתנו ע"י מועצת עיריה או בשמה, עפ"י הסעיפים 20, 10, 7 מפקודה זו, הרשות בידו בתוך עשרים ואחד יום מיום ההודעה, הצו או הדרישה או במשך זמן ארוך יותר שהנציב העליון במועצה יקבענו, לערער עליהם בפני הנציב העליון במועצה והחלטתו תהיה החלטה סופית.

ערעור לנציב העליון כמועצתו במקרים מסויימים

29. רשאי הנציב העליון במודעה שיפרסמנה בעתון הרשמי לצוות להטיל פקודה זו או חלק הימנה על כל עיריה, ומשצוה כך תחול הפקודה או חלק הימנה על אותה עיריה.

השמוש

הנציב העליון רשאי להכריז באותה צורה כי פקודה זו או חלק הימנה לא יוסיפו לחול על עיריה, ומשצוה כך לא תוסיף פקודה זו או חלק הימנה לחול על אותה עיריה.

פקודה זו לא תחול על כל עיריה אלא בהתאם להוראותיה.

א. ג. ווקאפ

נציב עליון.

2 בינואר 1936.